

וינקו כולם מיסוד דאבא הגנוז ביסוד דאמא הנקרא עומק העומקים ששפע הנחלים של הבינה והנביעות של החכמה יוצאים ממנו (מק"מ), **בְּגִין כִּן פְּתִיב מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ, וְמִינִין אֵינּוֹן לְהֵהוּא אֶתְר דְּאַקְרֵי קֹדֶשׁ, לְאַתְעֵטְרָא בֵּיהּ, וְלֹאֲשַׁתְּאָבָא בֵּיהּ** ולכן כתוב על המועדים מקראי קדש שהוא מלשון הזמנה כי הו"ק דז"א מוזמנים לעלות בחגים אל מקום הבינה הנקרא קדש בכדי להתעטר במוחין המקיפים ולהשתאב במוחין הפנימיים (מק"מ), **בְּגִין דִּיתְקַדְשׁוֹן כְּלָהוֹן כְּתָדָא, וְיִשְׁתַּכַּח בְּהוּ חֲדוּתָא** בכדי שיתקדשו כולם כאחד ותימצא בהם השמחה ומשם נמשכת שמחת המועדים ולכן נצטוינו לשמוח בהם (דמשק אליעזר).

פירוש אחר שהו"ק דז"א יונקים מהחכמה

רְבִי אָבָא אָמַר חולק על רבי יצחק שאמר שהזמנת הו"ק הוא לבינה וממלא הם יונקים מהחכמה ורבי אבא סובר שהזמנת לעלות למעלה היא ע"י החכמה וממילא הם מקבלים מהבינה כי מש"כ, **מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ: וְמִינִין דְּקֹדֶשׁ** דהיינו שהם מוזמנים לעלות לחכמה הנקרא קדש (מק"מ). **וְכֹד מֵהָאֵי וְמִינִין, וְמִינִין מִן נַחְלָא דְנַגִּיד וְנָפִיק** וכשהם מוזמנים לעלות ע"י החכמה ממילא הם מוזמנים ומקבלים מהבינה הנקראת נחל שנמשך ויוצא (מק"מ). **לְמַלְכָּא דְזַמִּין בְּנֵי נָשָׂא לְסְעוּדָתֶיהּ, אֲעֵטְר קַמֵּיהּ מְכָל זֵינֵי מִיכְלָא דְעֵלְמָא** והוא משל למלך שהזמין בני אדם לסעודתו והמלך עיטר לפניהם את השולחן

הלימוד היומי

לע"נ ראנס רוני בן רימה ז"ל - לע"נ שלמה בן ציון ויוכבד כספי ז"ל

מכל מיני המאכלים שבעולם, אִפְתַּח לְהוֹנֵר בִּי חֶמְרָא, שְׁפִיר
 בְּרִיחָא, שְׁפִיר לְמִשְׁתֵּייא וכן הוא פתח לפניהם חביות יין היפים בריחם
 והיפים לשתותם. דְּהֵכִי אֶתְחַזֵּי, מֵאֵן דְּמוֹמִין לְמִיכְלָא
 וְלְמִשְׁתֵּייא זְמִין כי כך ראוי להיות שמי שמזמין אורחים לסעודתו הוא מזמין
 לאכול וגם לשתות. כִּד מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ, פִּיּוֹן דְּאִינוֹן זְמִינִין
 לְסַעוּדָתָא דְּמִלְבָּא, זְמִינִין אִינוֹן לְחֶמְרָא טַב וְשְׁפִיר
 דְּמִנְטְרָא (כִּמְה דְּאֵת אֶמֶר (שיר השירים א) כי טובים דוֹדִיךְ מִיֵּן) וכך הוא הנמשל לגבי
 הו"ק הנקראים מקראי קדש שמכיון שהם מוזמנים בחגים לסעודת המלך החכמה כך הם
 מוזמנים לשתות את שפע היין של הבינה שהוא טוב מצד החסד ויפה מצד הת"ת ושומר
 מצד הגבורה שלא יגעו בו החיצונים (מק"מ, רמ"ק). וְעַל דָּא מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ
 בְּתִיב ולכן כתוב בפסוק מקראי קדש שפירושו שיעקר קריאתם והזמנתם הוא למקום
 החכמה הנקראת קדש (רמ"ק).

במועדים צריכים להתקין סעודה כנגד החכמה ולשמוח ביין מצד הבינה

אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם ומש"כ אשר תקראו אתם במועדם פירושו
 שבזמן המועדים הו"ק מתועדים לעלות למעלה ולכן תקראו אותם למטה בכדי
 להשתתף עימם, בְּתִיב כי כתוב בפסוק (שמות כב) וְאֲנִשֵּׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּ
 לִי [9ה], יִשְׂרָאֵל לְתִתָּא אֶקְרוּן אֲנִשֵּׁי קֹדֶשׁ ישראל למטה הם

אור הרשב"י

[9ה] וביאר הכד הקמה על מש"כ ואנשי קדש תהיו לי, שיש להתבונן שלא אמר ואנשים

הלימוד היומי

לע"נ ראנס רוני בן רימה ז"ל - לע"נ שלמה בן ציון ויוכבד כספי ז"ל

נקראים אנשי קדש מצד החכמה שהוא אב לנשמות ישראל (רמ"ק). **בֵּינָן דְּזַמִּינִין**
אִינוּן מִקְדָּשׁ דְּלַעֲיָלָא אַתּוּן אַנְשֵׁי קְדָשׁ לְתַתָּא זְמִינָא
לְהוּ, פְּרִין אַתְּקִינוּ סְעוּדָתָא, וְהָרוּ ומכיון שהו"ק הנקראים מועדים
הם מזומנים באותו הזמן ע"י החכמה הנקרא קדש העליון, אז לכן ישראל שכנגדם למטה
הנקראים אנשי קדש הם צריכים להזמין את עצמם מלמטה בכדי שיעוררו את הפעולה
למעלה שיזומנו לקודש העליון ולכן במועדים הם צריכים להתקין סעודה כנגד החכמה
ולשמוח ביין מצד הבינה (רמ"ק), **דְּהָא לָכוּ אַתְּחִזִּי, בְּגִין דְּאַתּוּן**
אַתְּקְרוּן אַנְשֵׁי קְדָשׁ כי רק לכם הדבר ראוי בגלל שאתם נקראים אנשי קדש
כי אתם הבעלים של הקודש והקדושה היא בידכם ותלויה בהזמנתכם (רמ"ק), **וַיְהוֹן**
בְּלָהוּ (דף צ"ד ע"א) זְמִינִין בְּכָל סְטָרִין דְּקְדָשׁ לַעֲיָלָא וְתַתָּא
ואז יהיו כל הו"ק מזומנים לכל הצדדים של הקדש למעלה ע"י החכמה ולמטה ע"י בני
ישראל הנקראים אנשי קדש (רמ"ק).

המועדים נקראים מועדי ה' ולא מועדי קודש

דְּבַר אַחַר פירוש אחר על מש"כ (ויקרא כ"ג) **אַלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה. מַהוּ**
מוֹעֲדֵי יְהוָה למה המועדים נקראים מועדי ה' ולא מועדי קודש מאחר שהם
מזומנים ע"י החכמה הנקרא קדש (רמ"ק). **רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, מִיְהוָה**

אור הרשב"י

קדושים אלא ואנשי קדש כי הקדוש אפשר שתמשך לו הקדושה מקדוש אחר וכן מקדוש לקדוש ומנבוה לנבוה עד הסיבה העליונה יתעלה שהוא מקור הקדושה והוא נקרא קדש ששם מקור הברכה שנא' (תהלים קלד) שאו ידיכם קדש וברכו את ה'.

הלימוד היומי

לע"נ ראנס רוני בן רימה ז"ל - לע"נ שלמה בן ציון ויוכבד כספי ז"ל

אִינּוֹן אלא אומר רשב"י שפירושו שהמועדים שהם הו"ק והם ענפי הת"ת הנקרא הוי"ה
 ובו הם נקשרים כי הוא עיקר כולם כי הוא בחינת גוף האילן ורק דרכו הו"ק נקשרים ועולים
 לחכמה ולכן הם נקראים מועדי ה' (מק"מ). **דְּבִיָּה אֶתְקַשְּׂרוּ מִתָּא
 לְעֵילָא, וּמַעֲיָלָא לְתַתָּא, כְּלָהוּ בֵּיהּ מִתְקַשְּׂרוּ, וּמִתְעַטְרוּ**
(ס"א ומתעטרין) (נ"א ומתאחדין) כְּלָהוּ, לְאֶתְקַשְּׂרָא קַשְׂרָא חַד
בְּקַשְׂרָא דְמִלְכָא וסדר התקשרותם בת"ת הוא מלמטה למעלה ומלמעלה למטה
 כי בתחילה הנצח וההוד נקשרים בת"ת שמעליהם ואח"כ החו"ג נקשרים בת"ת שתחתייהם
 והת"ת הוא נקודת המרכז לכולם וכולם נקשרים בו וכולם מזדמנים להיקשר בקשר אחד
 שהוא הקשר של המלך הת"ת ורק דרכו הם עולים אח"כ להתקשר בחכמה והבינה (רמ"ק).
מַאי טַעְמָא ומה הטעם שבתחילה הם נקשרים בת"ת. **כְּמָה דְמִלְכָא
 יָרִית לְאָבָא וּלְאִימָא, וְאַחִיד בְּהָהוּא קֹדֶשׁ, וְאֶתְעַטֵּר**
בְּהוּ אלא בגלל שכמו שהמלך הת"ת הוא יורש ומקבל את עטרות המוחין מיסודות אבא
 ואמא המאירים בו ועי"כ הוא נאחו באותו קודש של החו"ב עצמם ומתעטר בהם. (בגין)
**כְּדָ כָּל אִינּוֹן דְּאַחִידֵן בֵּיהּ בְּמִלְכָא, בְּעֵיִן לְאִוְדְמָנָא
 בְּהָהוּא אֲתֵר עֲלָאָה דְאַקְרִי קֹדֶשׁ, בְּגִין דִּיתְאַחֲדוּ כְּלָהוּ**
כְּתָרָא (לְמִלְכָא) כך הו"ק שהם אחוזים במלך הת"ת והם הענפים שלו הם צריכים
 להזדמן יחד עם הת"ת באותו המקום העליון של החו"ב הנקרא קודש בכדי שיתקשרו כאחד
 ורק עי"כ הם יוכלו לקבל את העטרות מהחו"ב. **וְעַל דָּא מוֹעֲדֵי יְהוָה
 אֶקְרִי, וּלְבִתֵּר מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ, דְּהָא בְּהוּ אֶתְעַטֵּר בְּמִלְכָא**